Toldot, Haftarah

Malachi 1:1-2:7

(1) A pronouncement: The word of the LORD to Israel through Malachi.
(2) I have shown you love, said the LORD. But you ask, "How have You shown us love?" After all—declares the LORD—Esau is Jacob's brother; yet I have accepted Jacob (3) and have rejected Esau. I have made his hills a desolation, his territory a home for beasts of the desert. (4) If Edom thinks, "Though crushed, we can build the ruins again," thus said the LORD of Hosts: They may build, but I will tear down. And so they shall be known as the region of wickedness, the people damned forever of the LORD. (5)

Your eyes shall behold it, and you shall

declare, "Great is the LORD beyond the

borders of Israel!" (6) A son should honor his father, and a slave his master. Now if I am a father, where is the honor due Me? And if I am a master, where is the reverence due Me?—said the LORD of Hosts to you, O priests who scorn My name. But you ask, "How have we scorned Your name?" (7) You offer defiled food on My altar. But you ask, "How have we defiled You?" By saying, "The table of the LORD can be treated with scorn." (8) When you present a blind animal for sacrifice—it doesn't matter! When you present a lame or sick one—it doesn't matter! Just offer it to your governor: Will he accept you? Will he show you favor? said the LORD of Hosts. (9) And now implore the favor of God! Will He be gracious to us? This is what you have done —will He accept any of you? The LORD of Hosts has said: (10) If only you would lock My doors, and not kindle

fire on My altar to no purpose! I take no

מלאכי א':א'-ב':ז'

(א) משא דבר־יהוה אַל־יִשׂרָאַל בִּיַד מַלְאַכֵי: (ב) אַהַבְתִּי אֵתְכֵם אַמֵר יִהֹוָה ואַמַרַתַּם בַּמַה אַהַבְתַנוּ הַלוֹא־אַח עשו (ג) לִיַעַקֹב נָאָם־יִהֹוָה וַאֹהֶב אֱת־יַעַקֹב: ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שממה וָאָת־נַחַלָתוֹ לְתַנַּוֹת מִדְבַּר: (ד) כִּי־תֹאמֹר אַדום רָשַּׁשְנוּ וְנַשוּבֹ וְנָבֶנָה חֲרַבוֹת כָּה אַמַר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וַקַראָוּ לַהֶם גִבוּל רְשִׁעָה וְהַעֵם אֲשֶׁר־זַעֵם יָהֹוָה עַד־עוֹלֵם: (ה) וְעֵינֵיכֵם תִּרְאֵינָה וָאַתֵּם תָּאֹמָרוּ יָגָדֵּל יִהֹוָה מֶעֵל לְגִבְוּל יִשְׂרָאֵל: (ו) בֵּן יִכַבֵּד אָב וְעֵבֶד אָדֹנֵיו וָאָם־אֵב אָנִי אַיֶּה כְבוֹדְי וָאָם־אֵדוֹנֵים אַּנִיּ אַיֵּה מוֹרָאִי אָמֵרן יִהֹוָה צִבָאוֹת לַכֵם הכָהנִים בּוֹזִי שָׁמִּי וַאֲמַרתָּם בַּמָה בַזֵינוּ אֶת־שְׁמֶךּ: (ז) מַגִּישִׁים עֵל־מִזְבָּחִי לֵחֵם מגאל ואמרתם במה גאלנוד באמרכם שַׁלְחֵן יִהֹוָה נָבְוָה הָוּא: (ח) וְכֵי־תַגִּישׁוּן עוַר לִזְבַּחַ אֵין רַע וְכֵי תַגַישוּ פָּסֵח וְחֹלֵה אַין בע הקריבהוּ נָא לפַחַתַּדְּ הַיִּרַצַּדְּ אוֹ הַיִשַּׂא פַנִּידְ אַמֵר יִהֹוָה צְבָאִוֹת: (ט) וְעַתֵּה חלוינא פנייאל ויחננו מידכם היתה ואת הַיִשַּׂא מְכֶּם פַּנִּים אַמֵר יִהֹוָה צְבַאִוֹת: (י) מֵי גַם־בַּכֶב וְיָסְגָּר דְּלַתַּיִם וְלֹא־תַאֵירוּ מִזְבְּחֵי חָנָָם אֵין־לִּי חֵפֶץ בָּכֵם אָמַר יִהֹוָה צָבַאות וּמִנְחָה לֹא־אַרְצֵה מְיָּדְכֵם: (יא) כֵּי ממורח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בַּגוֹיָם וּבַכַל־מַקוֹם מַקְטַר מַגַּשׁ לְשָׁמֵי וּמִנָחָה טָהוֹרָה כֵּי־גַדָּוֹל שָׁמִי בַּגוֹיִם אַמֵּר יָהֹוָה צָבַאַוֹת: (יב) וְאַתֵּם מְחַלְּלִים אוֹתְוֹ ַבָּאֱמְרָכֶּם שַׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאֵל הוּא וְנִיבְוֹ pleasure in you—said the LORD of Hosts and I will accept no offering from you. (11) For from where the sun rises to where it sets, My name is honored among the nations, and everywhere incense and pure oblation are offered to My name; for My name is honored among the nations—said the LORD of Hosts. (12) But you profane it when you say, "The table of the Lord is defiled and the meat, the food, can be treated with scorn." (13) You say, "Oh, what a bother!" And so you degrade it—said the LORD of Hosts—and you bring the stolen, the lame, and the sick; and you offer such as an oblation. Will I accept it from you? said the LORD. (14) A curse on the cheat who has an [unblemished] male in his flock, but for his vow sacrifices a blemished animal to the Lord! For I am a great King—said the LORD of Hosts—and My name is revered among the nations. (1) And now, O priests, this charge is for you: (2) Unless you obey and unless you lay it to heart, and do honor to My name—said the LORD of Hosts—I will send a curse and turn your blessings into curses. (Indeed, I have turned them into curses, because you do not lay it to heart.) (3) I will put your seed under a ban, and I will strew dung upon your faces, the dung of your festal sacrifices, and you shall be carried out to its [heap]. (4) Know, then, that I have sent this charge to you that My covenant with Levi may endure—said the LORD of Hosts. (5) I had with him a covenant of life and well-being, which I gave to him, and of reverence, which he showed Me. For he stood in awe of My name. (6) Proper rulings were in his mouth, And nothing perverse was on his lips; He served Me with complete loyalty And held the many back from iniquity. (7) For the lips of a priest guard knowledge, And men seek rulings from his mouth; For he is a messenger of the LORD of Hosts.

נָבְוֶה אָכִלְוֹ: (יג) וַאֲמַרְתֵּם הְנֵּה מַתְּלַאַה וָהְפַּחָתֵם אוֹתוֹ אַמַרֹ יִהֹוָה צְבַאוֹת וַהַבָאתֵם גָּזוּל וָאֵת־הַפָּסֵּׁחַ וָאֵת־הַחוֹלֵה וַהַבָּאתֵם אַת־הַמִּנְחָה הַאֵּרְצֵה אוֹתַה מידכם אמר יהוה: {ס} (יד) ואַרוּר נוֹכַל וַיֵשׁ בַּעָדַרוֹ זַכַּר וְנֹדֵר וַזֹבַח מַשְּׁחָת לַאדנֵי כִּי מֶלֶךְ גַּדוֹל אַנִי אַמֶּר יָהוָה צַבַאות וּשָמִי נוֹרֵא בַגוֹיַם: (א) וְעַתַּה אַליכם המצוה הזאת הכהנים: (ב) אָם־לָא תַשָּמְעוּ וָאָם־לֹא תַשִּׁימוּ על־לֹב לַתַת כַּבוֹד לִשְׁמִי אַמַר יְהֹוָה צְבַאוֹת ושלחתי בכם את־הַמְּאֵרָה וְאַרוֹתֵי אַת־בַּרְכוֹתֵיכֵם וְגַם אַרוֹתִיהַ כֵּי אֵינָכַם שַׁמֵים עַל־לֵב: (ג) הָנָנִי גֹעֵר לַכָם אַת־הַלַּרַע ווַרִיתִי פַּרַשׁ עַל־פַּנִיכָּם פַּרַשׁ חגיכם ונשא אַתכם אַליו: (ד) וִידַעהַם כִּי שַׁלַחָתִּי אֱלֵיכֶּם אֱת הַמְּצְוֵה הַזָּאֹת לְהִיוֹת בּרִיתִי אַת־לַוִּי אַמַר יִהֹוָה צְבַאִוֹת: (ה) בַּרִיתִין הַיָּתָה אָתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וָאֶתָנִם־לְוֹ מוֹרָא וַיִּירָאָנִי וּמִפָּנֵי שָׁמֵי נְחַת הָוֹא: (וֹ) תּוֹרֶת אֱמֶת הַיְתָה בְּפִּיהוּ וְעַוְלֵה לאדנמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אָתִּי וְרַבְּים הַשִּׁיב מֻעַוֹן: (ז) כֵּי־שָׂפָתֵי כֹהֵוֹ יִשְמָרוּ־דַּעַת וְתוֹרֶה יִבַקשׁוּ מִפֵּיהוּ כֵּי מַלְאַך יִהְוַה־צְבַאִות הָוּא:

